

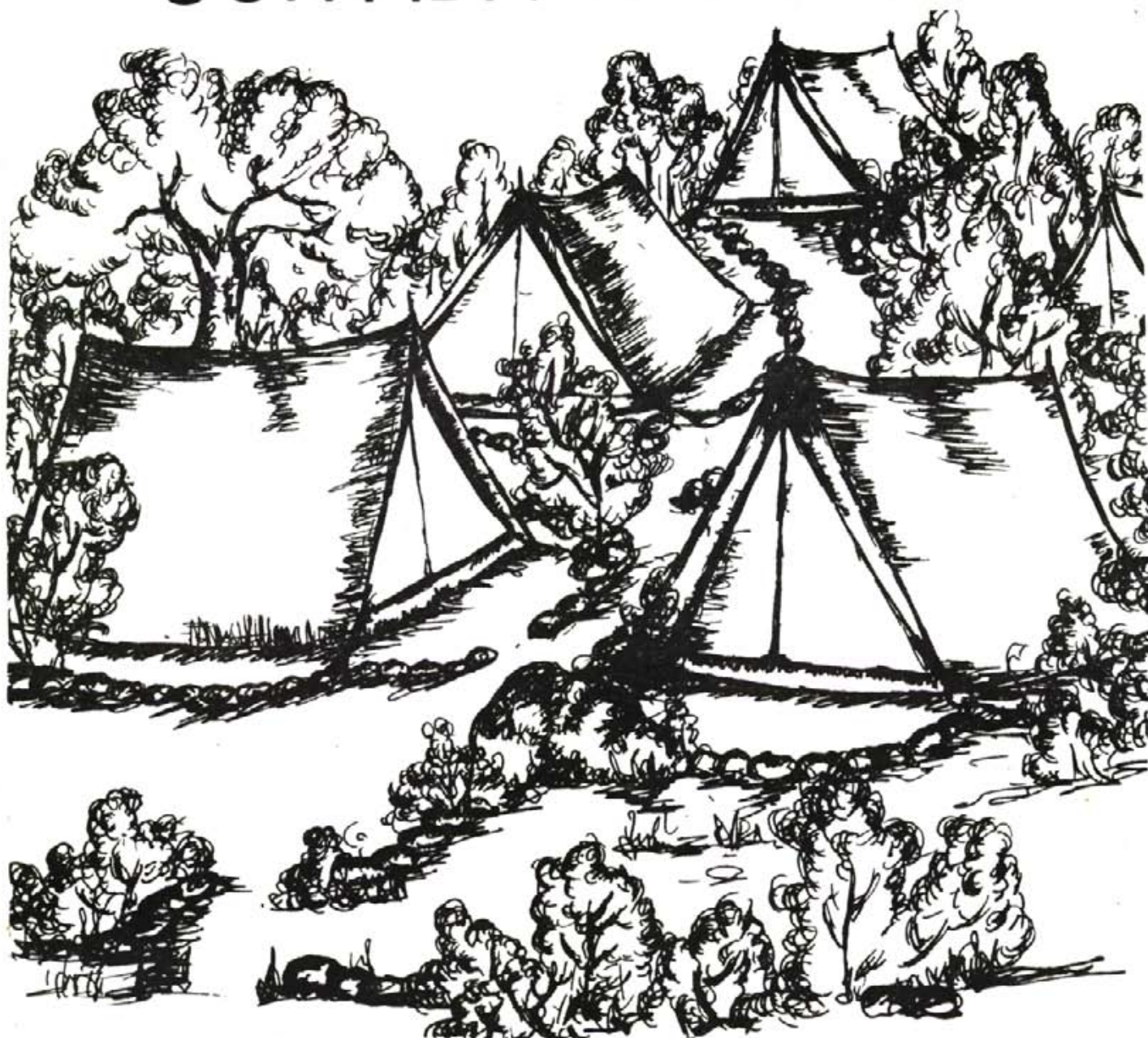
SANTA BÀRBARA

full parroquial

Vilafranca de Bonany

Dep.Leg. Pm 26-1980, Núm. 15, 6-IX-1.981

LA NATURA ENS CONVIDA A VIURE

amb sa mà en es pit

Ara, acabades ses vacances, amb fervents desitjos d'altra vegada estar en contacte amb es lectors d'aquest full per contar ses impressions tenguendes durant es descans d'estiu, que gojosament havia tancat cada qual ses preocupacions a darrera sa porta.

Ses vacances conviden a sa reflexió, i reposadament fer un escrupolós examen d'ets esdeveniments viscuts durant es primer semestre d'es present any.

Seria infantil es dir que s'entra da a s'any nou es va fer amb bon peu. Insistentment circulaven rumors de que sa nostra democràcia, altra vegada estava en perill. Es sabia aleshores que es socialistes havien acusat sa possibilitat d'un moviment militar, que posat en coneixement d'es responsables, es va despatxar amb aquesta frase: "Ganes de protagonisme d'es socialistes". No obstant, encara que es fes cas omís de sa notícia, sa gent senzilla, que no entenem d'alta política, apercebíem que sa democràcia seguia estant amenaçada.

Després d'uns dies d'aparenta calma, quan ja menys ho esperàvem, arribà es 23 de febrer, amb sa llastimosa informació: Un tinent coronel, inflammat d'un gran amor per sa Pàtria (quants d'excesos s'han comesos en nom d'aquest gran amor) ha assaltat es Congrés i se grestat a tots es Diputats.

Foren moments d'angoixa, confusió i indignació. No mereixem es ciutadans d'aquest país viure en permanent tensió provocada per grups irresponsables encarats en impedir sa consolidació d'es sistema democràtic.

Magre favor fan es "golpistes" en no valorar degudament es prestigi de sa gran majoria d'es nostres militars, - quan aprofiten totes ses ocasions per cridar "ejército al poder", com si s'e xèrcit espanyol encara tingués sa baixa mentalitat d'ets exèrcits tercer mundistes, que pareix juguen a conillons, sempre disposats a preparar cops d'estat. Es militars de seny i responsables, que són es més, són incapaces de cobrir ses quimèriques aspiracions d'ets enyoradissos, perquè de sobres saben que es poble espanyol, amb tota llibertat, es pronuncia massivament a favor d'un règim democràtic; com també saben que s'extrema "golpista", que tanta feina fa per fer fracassar sa democràcia, és un grup reduït, que després de 40 anys de tenir tots es ressorts en ses mans, ha quedat sense clientela, "justito, justito", com diu es presentador d'es programa "Lápiz y papel", han pogut conseguir un diputat en es Congrés, i ara amb sa seva cridadissa, volen guanyar lo que no han pogut conseguir a ses urnes.

Si amb sa mà en es pit donam de - tengudament un repàs en es fets succeïts durant es passats sis mesos, arribarem a sa conclusió que tots i cada un d'ells ha estat motiu per a donar a conèixer sa unió existent entre es poble i ses forces armades. Importa que aquesta unió sigui duradera per assegurar sa supervivència de sa democràcia i resoldre es problema d'es "golpisme", que consideram és més preocupant.

Crec sincerament que sempre que sigui efectiva sa compenetració entre exèrcit i societat, serà garantia perquè es nostres fills no passin p'es tub que no saltres passàrem.

Acabat aquest escrit ens ha arribada l'emocionant notícia del diàleg tengut la matinada del 24 de febrer entre el Capità General de Barcelona Pascual Galmés amb el Capità General sublevat de València.

Des de les modestes retxes d'aquesta revista de poble, vull manifestar el més profund respecte i admiració en aquest il·lustre militar mallorquí, també de poble (que no fa gaire dies va estar uns moments amb nosaltres), per la seva actuació del 23 de febrer, que va ésser molt important per refermar la nostra democràcia.

Teniu la seguretat, General: el poble no és desagrat i sempre recordarà i alabarà el vostre bon comportament.

Bartomeu Estrany

enyorança

- On són les hores més viscudes intensament, perduts dins les entranyes de les teves muntanyes; ¡ Lluc!, lloc tan acollidor i estimat ?

- On són els somriures dels infants i nostres que s'han anat emmusteint al llarg que van passant els dies ?

Crec que tots hi deixàrem un tros de cor deambulant baix de les ombres d'aquelles hermosíssimes alzines, enrevoltant els ciprers, botant de roca en roca, cridant i esperant un dia retrobar-nos.

No puc oblidar mai la primera acampada de joves i nins compartint tots els moments del dia i la nit, madurant i evolucionant junts; aquell canvi d'ambient natural i social...

Tenim per teulada les estrelles, per catifa la terra nostra coberta per les fulles seques de les alzines, per llum la blanca lluna i per música el so de les campanes de Lluc.

Record el trull, els crits i les xerrades dels nins enrevoltant el foc de campament, l'amistat i companyerisme dels nins i monitors asseguts a la taula, els jocs i activitats dels nins al llarg del dia, els sentiments profunds d'estimació, tanta pau i tranquil·litat.

La pujada a la muntanya, l'assaciment de la sed en aquella font; les rialles de tots, d'un vespre d'actuació dels mateixos nins, el bon humor de Sor Maria, tantes coses... i de cada cosa fèrem festa. Passà la setmana sense adonar-nos.

Sent emoció quan encara parl del diumenge, de la trobada dels pares i nins. No es pot explicar el que sentírem aquell dia. -Qui pot oblidar aquella missa en la que hi participàrem tots, sobretot els infants ?

Hem sembrat la llavor, anam fent camí, esteim fent poble.

ens començam a unir. Vilafranca viu parteix a caminar i a ésser poble.

Ja tenim les il·lusions posades en la pròxima acampada. El que no ha fet un poble, està per a fer.

Maria Barceló

nota

S'està fent la recolecta anual dels donatius per aquest Full "SANTA BARBARA", esperam tenir una bona acollida, com fins ara hem tingut. Gràcies.

a sa calobra

Un 15 d'agost, ben prest, abans que surti el sol, ens aixecam unes cent quaranta persones de la vila, i partim en autocar de cap a Ciutat.

Devallam de l'autocar i feim coa per pujar al tren de Sóller, un dels dos que queden a la nostra illa. Pujam al tren i, encara que un poc estrets, prenim ruta cap a Sóller. Tunels, muntanyes, i un paisatge meravellós, tot són oliveres i pins. Arribam a Sóller, baixam del tren, i esperam que arribi el tren-via.

El temps que l'esperam, benem i llavors, quan arriba, pujam, tornam estar molt estrets.

Empra una mitja hora per anar fins a es Port de Sóller.

Ja hi ha ses dues barques que ens esperen, i com no cabem tots dins sa mateixa, anam un parell dins una i els altres dins s'altra.

Partim cap a Sa Calobra, una mar plana, blava, i devora ses roques es veu abaix. Es viatge dura una hora.

Davallam i esperam una estona que arribi s'altra barca, per poder anar tots junts, encara que és impossible, som molta de gent. Hem de caminar un poc per arribar a s'altra platja, moltes pedres, però també una aigua que fa ganes de tirar-s'hi.

Uns s'aturen a la platja i els altres seguim caminant per dins el Torrent de Pareis.

Tot són pedres, i a les voreres els grans penyals separats.

Ja s'ha feta hora de dinar i tornam enrera. Ens tiram dins s'aigua abans de dinar. Llavors a dinar davall es pins.

Després de dinar, com encara no és hora de partir, ballam un parell de jotes, i ja són les quatre, hora de partir. Tornam anar per vora aquestes muntanyes tan belles que hi ha a sa costa. Hem arribat al Port i agafam altra vegada el tren-via fins a Sóller.

Tothom corre per agafar el tren i resulta que ja és ple i hem d'esperar fins a les nou, però és igual, així hem conegut un poc més aquest poble que està situat enmig de ses muntanyes, són les nou i el tren ja torna de Ciutat, aquesta vegada si que hi tenim lloc.

Tornam de cap a Ciutat, ja no es veu es paisatge, però sí la lluna, és guapíssima, ben plena. Feim una estació a Bunyola i una altra a Son Sardina. Ja som a Ciutat, tothom a agafar s'autocar, i a la vila estimada.

Ha estat un dia molt alegre i ja només ens faltava agafar avió per acabar de completar.

Caterina Bauzá S.

el canvi de carter

Com molts de nosaltres sabem, hem tingut canvi de carter. Ara és cartera i, encara que no la conegui, ja que no és d'es nostre poble, des d'aquí li vull donar s'enhorabona. Tot seria normal si no fos per una sèrie de circumstàncies que enrevolten aquest canvi, i ja que crec que som un d'es que estan bastant enterats, i he vist coses molt estranyes i rares de tot, ho vull fer a saber a es poble, ja que és cosa de tots.

Fa uns tres anys, es feren oposicions per cobrir sa plaça de carter d'aquest poble; s'hi presentaren quatre al.lotes i un jove (tots vilafranquers). Ara sa plaça ha quedada vacant i des de correus, fa uns tres mesos, enviaren s'Administrador de Sant Joan per mirar si aquelles al.lotes que s'havien examinat estaven interessades en ocupar sa plaça. S'administrador les visità i n'hi hagué una que li interessà sa proposta. Aquí començaren ses coses rares.

S'administrador demanà informes sobre ella a persones responsables de Vilafranca, però una d'aquestes persones "responsables" l'informà que aquesta al.lota que volien designar per carterera era filla d'una casa que tots eren socialistes, menys son pare, i que eren molt amics d'es rector. Tots aquests "pecats" degueren assustar a s'Administrador i va comunicar a Palma que no hi havia cap al.lota que reunís condicions.

Havent passat un mes, i no tinguent substituït per al carter, des de correus enviaren una carta al Batle on li deien, entre altres coses, que cercàs una persona que reunís ses següents condicions: Més de 18 anys, graduat escolar i lloc cèntric.

Abans de que es Batle rebés aquesta carta de correus me digueren que posaven aquest assumpte en mas d'es Batle i que suposaven que es discutiria en es Consistori. Es Batle mateix va confirmar-me que així seria, ja que trobava que era cosa de tots, i que per tant tendria es Consistori ben informat. També me digué que ja hi havia unes quantes persones que s'havien interessat per sa plaça, ja que pareix que està ben pagat (unes 52.000'- Ptes.mensuals).

Essent que ja tenim cartera i que encara és s'hora de que es Batle ha d'informar a es Consistori, des d'aquí no puc més que fer-li aquestes preguntes: -Perquè havent passat dos mesos no ha enterat ningú en es Consistori? -Troba just dur això d'amagat, quan ell mateix em digué que això era cosa de tots? -Està ben fet fer entrar una persona externa, quan si ho haguessin sabut, encara que no fos per entrar efectiu ja que mentre no es fassin oposicions no serà així, s'haurien presentat moltes persones d'es nostre poble? -Es que en tot Vilafranca no hi ha cap jove ni al.lota que reunesqui ses condicions esmentades?

Aquestes preguntes les m'he fetes moltes vegades, i així com veig moltes de persones també se les fan.

- Podem esperar resposta?

Joan Bauzá Morel

enquesta a llorenç sansó

El dia 13 del proper mes comença rà la lliga de futbol i hem considerat oportú fer una mica d'entrevista al President del Club Esportiu Vilafranca. Aquestes han estat les nostres preguntes i les seves respostes.

- EL PRIMER EQUIP DEL VILAFRANCA VA DEBUTAR AL TORNEIG DEL MELÓ AMB TOTS ELS JUGADORS VILAFRANQUERS.

¿SEGUIRÀ AIXÍ O ES FITXARÀ QUALQUE EXTERN?

LLORENÇ: Fa uns tres mesos vàrem fer 26 cartes dirigides als vilafranquers amb edat i condicions per poder jugar a futbol, carta a la que hi havia els punts bàsics que la Directiva trobava primordials per dur a terme les seves idees. Els convidàvem a fer una reunió per poder montar l'actual equip.

Hi varen assistir 16 jugadors potencials i varen acceptar tots els punts proposats per la Directiva. A un d'ells es deia que no es fitxarà cap jugador extern sense consultar-ho a tota la plantilla i que aquesta ho aprovi per unanimitat. Si arribàs el cas, el nou jugador s'incorporaria amb les mateixes condicions econòmiques que els demés.

Per altra banda, la Directiva no pot prendre cap decisió sense haver-ho consultat abans.

I D'ENTRENADOR, COM ANAM?

LLORENÇ: L'any passat la Federació va aprovar que cap equip de primera regional per amunt presentàs cap fitxa de jugador sense haver presentat la fitxa de l'entrenador.

Actualment hi ha una comissió de jugadors que, juntament amb un representant de la Directiva, s'ocupen del tema. Fins ara el més econòmic que han trobat demana unes 300.000.

AMB QUINA PLANTILLA COMPTA EL PRIMER EQUIP EN AQUESTS MOMENTS?

LLORENÇ: En aquests moments hi ha 17 jugadors, tots vilafranquers.

I ELS SOCIS?

LLORENÇ: Fins avui -26 agost- en tenim 64 i encara que l'equip és tot de vilafranquers en tenim 15 menys que l'any passat.

Si tenim en compte que tots els equips agrupen a 103 jugadors, creim que les 169.000 ptes. recollides fins ara són del tot insuficients. Feis

comptes i veureu el que toca a cada un. Els preus són els mateixos que l'any passat (5.000 els d'honor, 3.000 els normals i 1.000 les dones i jubilats).

I EL PRESSUPOST COM ES DISTRIBUIRÀ?

LLORENÇ: El Club, dels ingressos dels socis, protectors, subvencions, ... farà un fons d'atencions generals d'on intentarà que surtin els dobbers necessaris per pagar l'entrenador del primer equip i les despeses dels equips "inferiors".

Del que quedi després de restar les despeses d'arbitratge de les taquilles, s'obrirà un compte a cada equip (compte intervingut per dos jugadors).

I EL TORNEIG DEL MELÓ, COM HA ANAT?

LLORENÇ: El torneig del Meló es va aixecar perquè el poble ho demanava i, la veritat, no ha respost com esperàvem. Només va assistir al primer partit i jo crec que, després d'haver empatat amb un equip com el Felanitx, no és normal que a la final hi hagués més petrers que vilafranquers.

LA GENT ES VA ESTRANYAR QUE EL BATLE NO ENTREGÀS EL PRIMER TROFEIG TENGUENT EN COMPTE QUE L'AJUNTAMENT HO PATROCINAVA. ENS POTS DIR EL PER QUÈ D'AQUEST FET?

LLORENÇ: Mirau, tant el batle com tota la corporació estava convidada, tant per escrit com personalment, a assistir-hi. El batle, el dilluns, es va disculpar personalment de no haver pogut esser-hi per haver estat ocupat en assumptes personals.

I ELS ALTRES EQUIPS, AMB QUINA SITUACIÓ ESTAN ACTUALMENT?

LLORENÇ: Vull recalcar la gran actuació de l'equip juvenil al Torneig de la Llum a Montuïri on varen quedar subcampions.

La cantera està en mans d'un equip de 8 entrenadors, tots ells joves del poble i que tenen una gran il·lusió. Uns es cuidaran de la part tècnica dirigits per Tomeu Mascarat i els altres de la preparació física baix les ordres d'En Jaume Beia.

QUALQUE COSA MÉS QUE AFEGIR?

LLORENÇ: Vull aprofitar l'ocasió per anunciar que el dia 12 d'aquest mes, a l'escola parroquial i a les 21'30 esfarà una assemblea pels socis i simpatitzants, a fi de poder donar una informació més detallada de tot allò que tenguí que veure amb el nostre club de futbol.

CLOSES POPULARS

Per l'amo En Toni Salero

segueixen

Després vingué s'arada amb rodes
que feien un bon goret
i l'amo estava satisfet
veure treure terres noves

Després vingueren tractors
que molta terra arrancaven
i molts d'arbres les mataven
perquè lis rebentaven
ses seves rels més majors.

Ara ne fant molt de blat,
de faves i restoble
i algun graner es tomba
si no està reforçat

Molts de ctxes han posat,
molts de camions i grues,
i un temps en cavalls, "egos" o mules
havien d'anar a Ciutat

Un temps quan era al·lot
anava per sa carretera
veien una polseguera,
i això un ctxe era
i li deien carro de foc

Ara fa mal anar-hi
anant per sa carretera
un la mort li corre darrera,
molta gent estrangera
en autocars un sin fi.

" FESTES PASSADES,

ENSAIMADES MENJADES "

No és bo de fer valorar objectivament unes festes, ni tan sols un dels actes o activitats. Mes, a vegades, bastaria escoltar el poble que ha fet d'espectador i especialment tots els que d'una manera o altra hi han participat.

En el mes de juny se va convidar a una reunió per tractar de les "Festes de la Beata" a tots aquells que d'una manera o l'altra representen un sector recreatiu o cultural del poble. La participació fou acceptable, encara que, per part dels organitzadors, no en venguessin més que dos. Se'ns va exposar amb poques paraules que la intenció del Consistori, per enguany, era de comptar amb el major nombre d'entitats locals per dur a terme el Programa de Festes. Amb aquest fi, se'ns proposà elaborar un pressupost per a les despeses de les nostres activitats, així com dia i hora més propícies per realitzar-les.

A una segona reunió, on hi havia més representants dels organitzadors, però manco de les Entitats, cadascú exposà el seu programa, sol·licità uns dobberets i, sense arribar a concretar res, posarem punt final a la reunió.

Era positiva la idea de participar i la consider necessària. És meravellós poder participar a un programa popular on es puguin veure les distintes activitats cultural del nostre poble. Però va mancar de bon començament una voluntat clara per englobar totes les aportacions i idees. Semblava com si els membres del Consistori no volguessin agafar ben en serio l'organització de les

Festes, arribant fins i tot a comentaris demanant que aquests problemes no els he tocassin a ells. També va ésser un problema el que mentre uns ja sabien des del principi dia i hora per a la seva actuació, altres foren a remolc d'unes opinions passades per l'aigua del desconeixement del tema i els demés sols tengueren resposta pocs dies abans de començar les Festes veient-se obligats a fer uns anuncis particular que - oh desencís! - no caberen en el llarguissim, absurd i publicitari llibretó "Programa de Festes de la Beata - 81".

Per cert que d'aquest llibretó se n'ha xerrat molt i ho puc fer començant per l'exuberància d'anuncis que hi hem pogut "des-mirar", sense deixar a un racó la gran varietat de faltes d'ortografia i redacció; arribant a l'empenta que donava a la nostra imaginació per poder endevinar exactament lo que ens volia dir (ja que d'INFORMAR BE, res de res): així els més irònics deien que la Conferència del Dijous seria en el Pla de l'Ansell i altres que els Caparrots eren per Son Bou. Ben "typical" lo de les "CARRERAS PARA GRANDES Y MÁS GRANDES": n'hi havia de ben preocupats per la seva altària i hagués pogut començar una autèntica lluita de classes entre la més afavorida pel centimetratge i la manco afavorida. Per a uns altres l'autèntic problema era el lloc -de sortida i d'arribada-, així les corregudes per a dones de més de 40 anys tengueren una sortida ben atapeïda i una arribada ben embullada, tan que totes diuen haver guanyat l'important viatge a aquelles terres de "las Rías, el mejillón y el percebe". Per cert que l'anunci d'aquestes corregudes era propi de Sibillà: "COLABORA CON UN VIAJE A GALICIA DE UN DIA A LAS SEÑORAS DE MÁS DE 40 AÑOS A UNA CARRERAS A PIE EN EL COS DE VILAFRANCA"... la cosa no és massa clara ja que un no sap si posar

entre AÑOS i CARRERAS una Y, una O o una COMA... que cadascú hi posi lo que trobi millor!

Dir que a les Festes no hi ha hagut res bo i positiu seria dir mentida com també ben arriscat voler qualificar cada una de les activitats. I aquest article no vol entrar en polèmica entre opinions diferents. Lo més important seria que cadascú pensés i donés la seua valoració:

- Hi ha participat la gent del poble?
- Hi hagué expectació a tal acte, a tal lloc?
- L'espectacle, justificava el seu cos econòmic?
- Hi havia qualque relació de persona, història o activitat amb la nostra gent i cultura?

Segons les seves respostes doni l'enhorabona o exigeixi responsabilitats als organitzadors, però ho faci amb criteris clars i no mogut per personalismes, encara que n'hagi vist (de personalismes) en l'organització. I penssem que tots podem dir la nostra ja que aquestes Festes s'han pogut pagar amb els nostres impostos.

Unes altres són les preguntes que s'han de fer els organitzadors i la seua satisfacció o fracàs serà si en tot això volien respondre a un compromís amb l'alegria d'un Poble, si tenien idees altruistes i de servei als vilafanquers; o bé si hi havia personalismes, pressions o interessos de partit o opció.

" M'afic en matèria sense provar la importància del tema. Se me demanarà si som príncep o legislador per escriure-hi. Respondré que no, i per això és per lo que hi escric. Si fos príncep o legislador, no perdria el meu temps en

dir lo que s'ha de fer; ho faria o restaria en silenci".

JEAN JACQUES ROUSSEAU

Llorenç Sansó

una gavina

Una blanca gavina, lliure i bella, volava sobre l'aigua, la veia que s'acostava, venia de cap a mi.

Què volia ?, no ho sabia, jo tenia el cor tancat, inmers dins un profund somni, però la gavina el despertà i també el va fer lliure. Era amor. Un amor que, poc a poc, nasqué i començar a agafar forma a dins mi. De repent, sentí que m'inundava de felicitat i pareixia reviure altra vegada. Tot agafà una forma bella i senzilla.

Me passava es temps distreta, pensant amb aquell amor, que havia tocat a sa meua porta, no el volia deixar fugir, i trobar-me altra vegada sola, trista i amb el cor tancat. Tot el que dins mi sortia, il·lusions, esperances... volia que fos tan gran i etern com el sol, el vent, la mar. Era meravellós, però... tot acaba, com acaba una gavina, una flor o una senzilla gota d'aigua, com acaba l'amor.

-Perquè ? ... no ho sé.

Tenc por, por que una altra vegada torni a mi una gavina, que em torni fer sentir coses tan hermoses...; por, si tenc por!

Margarida Pocoví

ALGUNS HAN VIST AIXÍ ES FET DE SES ENSAIMADES . . .

Diuen que sa gent madura
sol tenir més sony;
quí promet i no ateny
em sembla un cara dura

Ets homes van en calçons
per poder-se tapar
i en haver-hi eleccions
no les tornarem votar

Es joves se donen "bessos"
maldament no siguin casats
des doblers que hem pagats
s'ajuntament ens deu ets interessos

N'hi ha que tenen "artritis"
i les ve de neixament
s'ensaïmader de s'ajuntament
haurà de pagar ets arbitris

S'ajuntament és molt noble
i s'equivoca moltes vegades
ha donat a fer ses ensaïmades
a un que no és d'es poble

N'hi ha que tenen vedells
i no les engreixen de til·lo
noltros a ses ensaïmades de quilo
les feim de dos cordells

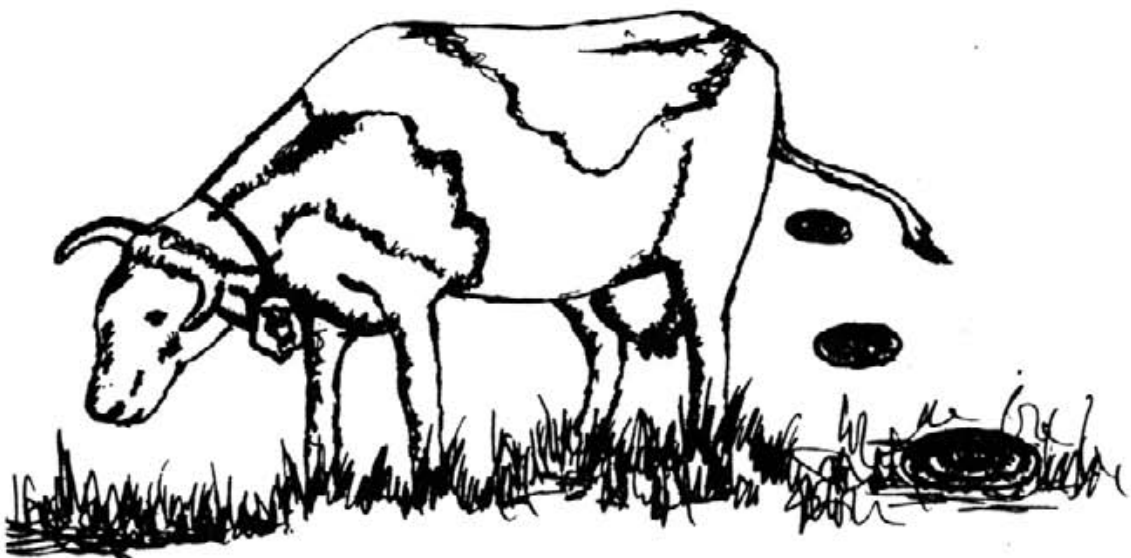
Jo he agafat qualche gri
i encara no m'ha picat
si trobau que està mal redactat
és perquè no se es mallorquí

Ara que no hi ha ningú
jo vos ho diré
que sempre em recordaré
de l'any vuitanta-dí

Vaig acompanyar en Gori
a rebassar-li una dent
lo que ha fet s'ajuntament
se pot contar per "histori"

De tot lo que he explicat
"conste" que no insult ningú
i si ho vol sebre qualcú
que vengui, li diré sa veritat.

Jaume Nigorra

els diners

Maleïts els diners. Sí, ho dic ben convingut. No hi ha déu tan fort ni tan poderós. No hi ha déu pel qual es lluiti tant; no hi ha déu tan estimat.

Pels doblers es jura en fals, es venen els fills, es fan treballar als qui tenen fam. Els diners s'home mor, millor dit, s'home oprimeix, estafa, roba, fa trists papers, mata, etc..., i aquests mateixos doblers el maten a ell. Tal vegada els fills pesen a son pare segons l'herència; els nebots esperen el cabal estalviat pels tios xorcs o fadrins. Els capellans miren d'aconseguir, d'aquella fadrina vella que tanmateix s'ha de morir, misses per a l'altra vida, miram de vendre-li un xalet en el cel, intentant fer-li creure que ja que en aquest món ha estat una desgraciada, no ha tinguda sort, que a l'altra vida estarà molt bé si ara ens dona els doblerets, abans que els seus nebots els malgastin en bauxes o en dones de mala vida. I d'aquesta manera, el déu dels capellans, camuflat baix capa de bon dat, també són els doblers; i quan sa vaca mallorquina va perdent llet sa ianqui ens n'envia d'empotada: deim misses aquí pels difunts nordamericans, pagades, naturalment, en dòlars; i digau-me si això no és adorar el déu dòlar. S'indi, s'exploatat, el miserable, el marginat, la prostituta, el revolucionari, el disconforme amb el sistema, etc. no necessiten misses perquè el regne de Déu és per a ells; i els capellans, competint-nos dels rics i poderosos, pregam al nostre déu, al déu dels duros, perquè aquests germans nostres que ens alimenten, segueixin essent rics a s'altra vida, Menys mal que el Déu vertader té més seny que nosaltres.

Pere Fons

nus en paraules

- . Si no ets cap autoritat no podran conèixer TOTS els teus defectes.
- . La Bomba de Neutrons ha canviat l'Evangeli: "De què li servirà a Reagan tenir tot el món si no hi ha homes?"
- . Si no te funcionen tots els caps no ets un home amb tot el cap.
- . De petit em deien: "Cadascú a ca seva i els cans a Ca'n Coll". Si qualcú ho sabés traduir -i ben traduït!- a l'anglès, al rus, al xinès... i al castellano, tots hi guanyaríem molt.
- . Si els pedaços bruts no surten a plaça mai se faran nets.

Toni Garau

notícies fresques

PROXIMAMENT es començarà sa lliga de VOLEIBOL, que com ja se sap, Vilafranca hi pren part amb un equip femení amb moltes ganes i possibilitats de triomf. Esperam que això no sigui solament una il·lusió, sinó una realitat. Esperam la col·laboració de tots els vilafranquers.

---+---+---+

CONTRIBUCIONS i impostos de l'Estat. Els dies 5 i 6 d'Octubre es cobraran totes les contribucions i impostos de l'Estat i exaccions locals corresponents a finques rústiques, urbana, llicència fiscal i Seguretat Social Agrària, el cobrament es durà a terme a les Oficines de Recaptació de l'Ajuntament des de les 16 a les 22 hores.

---+---+---+

S'HA POSAT llum a l'església i s'ha canviat la instal·lació de la rectoria vella. El cost ha estat:

església . . .	116.739'-
rectoria . . .	<u>35.822'-</u>
	151.561' - Pts.

---+---+---+

L'AJUNTAMENT ha aprovat pagar les despeses dels fanals dels voltants de l'església, igualment ha aprovat de donar llum als dits fanals.

---+---+---+

EL DIUMENGE dia 27 de setembre, a les 3 hores de la matinada, es retrasarà en seixanta minuts l'hora oficial, aquest dia tindrà 25 hores.

---+---+---+

DIVENDRES, dia 2 d'octubre, a les 8'30 del vespre, començaran de bell nou ses classes de mallorquí. Hi haurà un curs pels iniciats i un altre pels novells. Els qui vulguin apuntar-s'hi ho poden fer a la Parròquia, o bé el mateix dia de començament a l'escola Parroquial, lloc on es desenvoluparan les classes.

---+---+---+

NAIXEMENTS del més d'agost:

Pere Femenias Sastre, fill de Pere i Joana Maria.

Aina Galmés Font, filla de Pere i Maria.

Jaume Roig Gayà, fill de Gregori i Caterina.

Andreu Bover Estrany, fill de Bartomeu i Maria Montserrat.

Francesca Mas Montserrat, filla de Miguel i Caterina.

DEFUNCIONS:

Guillem Català Morlà, Maria Barce ló Bou i Maciana Mestre.

---+---+---+

AQUEST mes de setembre es continuaran ses obres dels voltants del temple. ---+---+---+